

DÖVAS

församlingsblad

2 / 2017

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Päivi Liiti
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: paivi.liiti@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 38
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, Elin Westerlund och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
16.10

441

Tryckeri

697

Budbäraren Johannes

Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'
Apg.13: 23-25

Glad Johanni! Kanske någon har sagt så till er i midsommartider? Eller kanske ni sagt det själv? Midsommaren är Johannes Döparens egen fest. Johannes Döparen var ett halvt år äldre än Jesus. De var släkt genom sina mammor Maria och Elisabeth. Johannes var en profet som levde i öknen. Johannes hade också lärjungar som han döpte. Därför kallas han Johannes Döparen. Johannes döpte också Jesus. Men Johannes visste att han inte var lika betydelsefull som Jesus. Han sade att han inte ens var värd att betjäna Jesus och att knyta hans sandalsnören.

Johannes är ändå viktig. Johannes var en budbärare. Johannes gick omkring och berättade att Jesus snart skulle komma. Han ville att folket skulle ta emot Jesus. Jesus berättade om Gud, botade sjuka och hjälpte människor att lämna det som var dåligt i deras liv och hjälpte dem att hitta ett bättre sätt att leva. Om Johannes Döparen skulle leva idag kanske han skulle komma fram också till dig och be dig ta emot Jesus i ditt liv. Vi behöver alla Jesus. Ingen kan klara av allting ensam, inte ens med hjälp av en god vän. Endast Jesus kan allt. Jesus ser och hör varje bön. Både bön om hjälp och bön för tack. Endast Jesus kan förlåta oss då vi inte lever som Gud vill att vi skall leva.

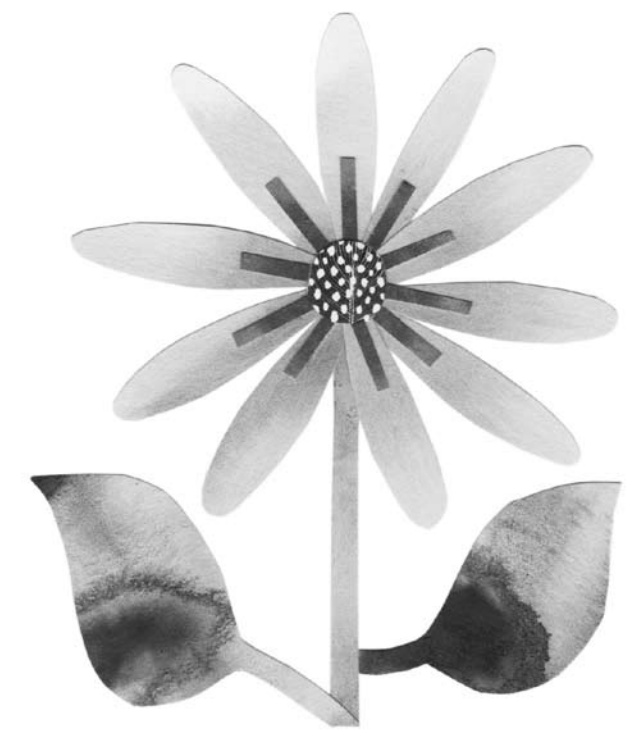
På midsommaren gläds vi också för solen som inte går ner. För ljuset som gör oss så gott. Som vi behöver för att orka och må bra. Vi hoppas att vi får uppleva en varm sommar. En värme som hjälper oss att slappna av.

Vi tackar och ber:

*Herre, vår Gud,
vi tackar dig för vår vackra natur.
För sommaren
och för allt som växer och blommar.
Vi tackar dig
för att du låter naturen förnyas
och förvandlas full med färger och dofter.
Förnya också oss med din Ande.
Tack för det nya livet som du skänker oss
i din Son Jesus Kristus.
Dig vare ära för alltid.
Amen*

Glad Midsommar!

Maria,
dövprästen

Från brev till statusuppdateringar

Under de 100 år Finland har varit självständigt har det skett enorma förändringar i kommunikationstekniken. Dövprästerna har inte varit sena att ta i bruk de nya hjälpmedlen. Men vilka alla sätt har riktigt använts?

Finland
100 år

Brev

I början av 1900-talet var handskrivna brev det enda sättet att informera döva om gudstjänster och komma överens om hembesök. Under 1920-talet gav biskopsmötet en föreskrift om att dövprästen bör vara i brevkontakt med de döva han inte träffade på resorna. Biskopsmötet ville veta dövas "andliga och religiösa situation". Efter att brevet var skickat var det bara för prästen att åka iväg och hoppas att det kom deltagare till gudstjänsten – eller att den han skulle besöka hade fått brevet och var hemma!

Tidningen

Dövprästen i Uleåborg, Juho Karhu var den första som skickade tryckta rundbrev. Det första häftet trycktes år 1932, och fick namnet "Tervehdys sinulle" (ung. "Hej på Dig!")

Rundbrevet "Hiljainen seurakunta" (Den tysta församlingen) utkom för första gången år 1938. Det blev det första numret av tidningen, som än i denna dag skrivs av de finska dövprästerna i Finland.

Det dröjde ända till år 1980 innan de finlands-svenska döva fick en egen kyrklig tidning, Dövas församlingsblad. Även den fungerar än idag som informationskanal för kommande händelser.

Texttv och -telefon

Under 1980-talet skapades en ny kommunikationskanal då man tack vare text-tv kunde börja sprida information till många människor samtidigt. Än i denna dag läggs information om gudstjänster och annat kyrkligt program på text-tv och det är en väl läst informationskanal för många döva.

Tack vare text-telefonen och tolktjänsterna kunde döva vid behov också börja ringa till dövprästen!

E-posten

Under 1990-talet utvecklades en teknik som igen underlättade kommunikationen ännu lite mer. Då kunde dövprästerna och de teckenspråkiga börja prata med varandra över e-posten. Ännu idag skickas information om gudstjänster också via e-post.

Mobiltelefoner, internet och sociala medier

I slutet av 1990-talet blev Finland ett "Nokia-land". Mobiltekniken utvecklades med stor hastighet och olika företag utvecklar ständigt nya modeller. Nu kunde dövprästerna kommunicera med församlingen via textmeddelanden. I dags dato är alternativen många: Skype öppnade en värld med direkt kommunikation ansikte mot ansikte, 3G-mobilerna det samma. Dövprästen är bara en knapptryckning ifrån och informationen sprids snabbt och både i skriften och tecknad form på facebook, WhatsApp och andra sociala medier.

Finland går in i sitt andra århundrade. Vilka tekniker möter dem som lever under det nya århundradet? Eller återgår vi till papper och penna, männ tro?

Text: Maria Lindberg
Foton: Pixabay, skärmdump

Källor: Rantala, Liisa. Sielunhoitajat sillanrakentajina. Kirkon kuurojentö 1996-1982. Kuurojen Liiton julkaisu 3. Paar ou. Tallinna 2010.

Salmi, Eeva Laakso, Mikko. Maahan lämpimään. Suomen viittomakielisten historia. Libris. Helsinki 2005.

Dövprästen hälsar

Hej på er !

Sommaren är här. På sommaren ser vi Guds godhet i naturen, i all dess prakt. Vi ser gröna träd och blå glittrande sjöar. Vi ser havet som visar sin styrka under stormigt väder. Vi ser daggen som glimmar en sommarmorgon. Vi ser blommor av olika arter och färger. En del av dem doftar väldigt gott. Vi ser fåglar, vi ser insekter. Vi känner doften av varmt sommarregn och den sköna känslan av varm sand mellan tårna. Låt oss inte glömma bort att i bön tacka Gud för vår vackra natur. För all den mat vi får: för bären i skogen och på buskarna. För äpplen i träden och potatisen och rotfrukterna i jorden. För rypsen och säden som under sensommaren färgar åkrarna gula.

Under sommaren öppnar vägkyrkorna sina dörrar. Det är en bra möjlighet att bekanta sig med de kyrkor vi har i Finland och se en del av vår kyrkas, men också Finlands historia. Medan Finland firar 100 år i år så har en del av våra kyrkor stått stadigt i över 700 år. De har stått som en påminnelse om det beskydd vi har i vår Gud och vår tro.

Sommaren är också en tid för vila. På sommaren samlar vi krafter för att orka igen i höst! En välsignad och vilsam sommar till er alla!

Maria

2. Mannen som gav folket en egen Bibel

Den unge Martin Luther läste en gång berättelsen om Samuels mor i Kungaböckerna i gamla testamentet i Bibeln. Han gillade berättelsen och tänkte: "Vad lycklig jag skulle vara om jag ägde en sådan här bok!"

Böcker var sällsynta under Luthers tid. Till en början kopierades böckerna för hand, ofta av munkar på klostren. Det var ett mycket jobb att skriva av böcker. De böcker som fanns var dyra. Under 1400-talet uppfann Johannes Gutenberg ett enklare sätt att trycka olika böcker. Det var en orsak till att Luthers tankar och lära spred sig snabbt. Han kunde låta trycka upp flygblad! Men ännu länge var Bibeln en av de enda böckerna i hemmen.

Bibel på folkets eget språk

Bibeln och tron betydde mycket för Martin Luther. Det som gjorde saken svår var att alla Biblar och kyrkliga böcker fanns på latin. Det var alltså bara några få som kunde läsa dem. Därför bestämde Luther att det skulle bli en ändring och började översätta Bibeln till tyska. Luther ville att översättningen skulle vara rätt, så han översatte direkt från grekiska och hebreiska. Det är de språk Bibeln ursprungligen är skriven på. För Luther var det viktigt att så många som möjligt skulle kunna läsa och förstå Bibeln. Därför översatte han Bibeln till folkspråket. Han översatte Bibeln till det språk han hörde att människorna på torget talade. Luther lär ha sagt: "Man skall fråga mor i huset, barnen på gatan, gemene man på marknadstorget och se på munnen hur de talar och översätta därefter. Då förstår de."

Mannen på gatan eller mamman hemma kunde inte latin. Men då Bibeln var översatt kunde alla som kunde läsa ta till sig Bibelns ord på sitt eget språk.

Hur läste Luther Bibeln?

Luther läste Bibeln grundligt. Läsningen skedde i tre delar: bön, meditation och provning.

Först valde han en text, tex. Psaltarpsalmen 23. "Herren är min herde". Luther sade nämligen också

att om man inte kunde läsa hela Bibeln kan man åtminstone läsa Psaltaren. I psaltarpsalmerna finns det texter som passar in i alla möjliga livssituationer.

Då han valt och läst texten, då bad han. Genom bönen talar Gud till oss. Sedan mediterade han, alltså funderade över texten. Vad vill texten berätta? Kanske den ger lugn? Eller så blev han glad då han läste? Eller så gav den ett svar på en fråga som Luther grubblat över? Slutligen lät Luther texten pröva honom. Vad lärde han sig av texten? Behövde han ändra på något i sitt liv? Som läsaren kanske minns ur artikeln "Martin Luthers liv" i Dfbl 1/2017 var Luther rädd för att bryta mot Guds vilja.

Vi behöver inte följa Luthers sätt att läsa Bibeln. För oss räcker det att vi läser ett stycke ur Bibeln, eller ser det tecknat på dvd eller på nätet. Jag tror att bibeltexten talar till oss i alla fall. Och om den inte gör det, så är det inte heller fel.

Luther sade också att det är viktigt att vara mild mot sig själv. Om man läser Bibeln men inte förstår det man läst, så uppmanar Luther att sluta läsa och ta ett nytt stycke. Då man läst eller sett något annat bibelställe tecknat går det kanske att återvända till det svåra stället senare. Då kanske man förstår det mycket bättre.

Text: Maria Lindberg

Foto: Pixabay

Källor:

Agrell, G. & Strömmer, P. Ordet vid bordet – Martin Luthers bordssamtal. Themis. Stockholm 2015.

Mikael Agricola – bondpojken som översatte ABC-boken och Bibeln till finska

Vad behövs för att förstå kristendomen utan svåra ord? Ja, det behövs Bibeln, katekesen och kyrkohandböcker på det egna språket. För att kunna läsa behövs en ABC-bok. Så här tänkte Mikael Agricola, mannen som senare blivit kallad "Det finska skriftspråkets fader".

Mikael Agricola föddes år 1510 i Torsby i Pernå. Han pappa hette Olav, hans mammas namn har inte sparsats för historien. Mikael kom från en bondefamilj. Agricola betyder jordbrukare på latin. Vilket språk Mikael pratade hemma är inte känt. Det man vet är att de flesta Pernåbor talade svenska, men Mikael kunde också finska mycket bra.

Agricola möter Luther i Wittenberg

Redan som ung var Agricola bra i skolan. Han kunde så mycket att biskopen i Åbo stift, Martin Skytte utsåg honom till sin sekreterare. Tack vare denna tjänst fick Mikael tag på Martin Luthers postilla (= en samling predikningar) på latin. Han läste den grundligt och ville lära sig mer. I början av 1530-talet började Mikael Agricola studera i Wittenberg i Tyskland, vid samma universitet Martin Luther var lärare i. De båda männen träffade varandra. Agricola fick uppmärksamhet av Luther.

Efter studierna återvände Mikael Agricola till Finland och blev rektor för Katedralskolan i Åbo. Samtidigt började Agricola översätta texter till finska. Den svenska reformatorn Olaus Petri hade tidigare översatt gudstjänsten och texterna för dop, jordfästning, m.fl. till svenska. Agricola tog modell av dem och av Luthers tyska översättningar. Eftersom Agricola var en noggrann man använde han sig också av den latinska översättningen (Vulgata) och de grekiska originaltexterna. Som översättningsspråk valde Mikael den finska som pratades i Åbo med omnejd.

Se Wsi Testamenti, Abckiria och andra översättningar

Vad allt översatte Mikael Agricola till finska? År 1543 utkom Abckiria, som egentligen var mer än bara en ABC-bok. Det första ordet Agricola skrev ut sägs ha varit Catti, alltså katt. ABC-boken börjar med bok-

Agricola-statyn i Pernå restes 1959.

stäverna och slutar med läsestycken. Bland dem finns delar ut Lilla Katekesen, samt bordsböner, morgon- och kvällsböner.

År 1544 gav Mikael Agricola också ut en tjock bönbok på nästan 900 sidor med över 700 böner! Nästa projekt var Se Wsi Testamenti, med andra ord Nya testamentet. Den utkom år 1548. Året därpå, 1549, var handböckerna för kyrkliga förrättningar (dop, vigsel, jordfästning) och gudstjänsterna klara.

Biskop i några år

År 1554, bara några år före sin död, blev Mikael Agricola Biskop i Åbo stift. Agricola dog år 1557 i Nykyrka nuv. Kaland) under en hemresa från Viborg.

Text & foto: Maria Lindberg

Källor:

Heininen, S. & Heikkilä, M. Suomen kirkkohistoria. Edita. Helsinki 1996.

Olaus Petri. https://sv.wikipedia.org/wiki/Olaus_Petri#C3.96vriga_skrifter. 4.5.2017

Döva seniorers 17:e kulturevenemang i Borgå

Landets döva seniorer samlades i år till det 17:e kulturevenemanget i Borgå under helgen 25–27 maj i kultur- och kongresscentret Konstfabriken.

Temat för årets samling var "Återkomst till C.O. Malms rötter".

Malm var den som grundade Finlands första dövskola i Borgå år 1846. Hans byst står ännu idag på innergården vid Gymnasiegatan där den dövskola låg som också jag gick i under 10 år. I årets evenemang deltog över 400 döva.

Det första kulturevenemanget för döva seniorer ordnades i Tammerfors år 1981. Sedan dess har det ordnats vartannat år, turvis med Dövas riksomfattande kultur dagar. Värddar för årets evenemang var Borgånejdens döva.

Festen öppnades på torsdag med invigning och sedan var det dags för individuell och lagfrågesport. För första gången deltog också ett lag från Finlandssvenska teckenspråkiga med Alf Ekström, Åke Uusimäki och Rolf Westerlund. Trots ett par missar gällande frågan om vattenskidor och antalet broar i Borgå lyckades det finlandssvenska laget kamma hem segern med 7

poäng mot de andra lagens 2–6 poäng! Priset till lagets medlemmar var ett museikort som berättigar till gratis inträde till landets olika museer under ett helt år – en mycket värdefull och fin gåva!

På kvällen hölls teckenspråkig kvällsskyrka i Lilla kyrkan invid Borgå domkyrka, eftersom den stora kyrkan den här tiden på året ständigt är upptagen. Kyrkan fylldes av ca 150 döva som fick ta del av nattvarden utdelad av bl.a. nuvarande och tidigare dövpräster Maria Lindberg och Bernt Kaustell.

Fredagens program bjöd på olika uppvisningar och utställningar. Själv deltog jag med en berättelse om min första resa till dövskolan i Borgå. Då åkte man genom Porkkalaområdet med stängda luckor för järnvägsfönstren. På utställningen hade jag också med några handarbeten i väffeltyg och slöjdsaker som jag som barn gjorde i dövskolan. Också min gamla

Nallebjörn fick nu ta sig en ny tur till Borgå i den lilla kappsäck jag hade med mig första gången jag kom till skolan. I utställningarna fanns både foton, sömnadsarbeten och andra alster av döva seniorer.

I vimlet träffade man också några utländska deltagare, bl.a. från USA, Frankrike och Sverige, samt döva invandrare som nu studerar i dövförbundets skola i Ljusa huset i Helsingfors. I deras egna hemländer har inte funnits någon skola alls för döva.

Lunch och kaffe avnjöts i Konstfabrikens utrymmen och på kvällen samlades vi till festmiddag i restaurang Seireeni. Det var en lite speciell plats för huset har tidigare varit bilaffär och servicehall. Den hette då Auto Hellberg och sålde märkena Volvo, Renault och VW.

På lördagen samlades vi alla på Borgå torg och for iväg på en utflyktsdag. Först åkte vi till Borgå domkyrka och fick av guiden höra om alla de olyckor som under århundradena har drabbat kyrkan. Tack och lov har kyrkans mäktiga valv klarat alla kriser. Så promenerade vi till den plats vid Vävaregränd där den första dövskolan i Borgå grundades. Därefter åkte vi till Furunäs och beundrade den fina parken och utsikten över ån, de gamla bodarna och domkyrkan. Här finns också det imponerande monumentet över nationalskalden Runeberg. Tänk att hit kom vi aldrig under mina år i skolan! Däremot besökte vi flera gånger Runebergs hem, som var vårt följande mål på utfärden. Efter det besöket satte vi oss igen i bussarna

och åkte till Söderkulla gård som numera ägs av Sibbo kommun. Vi avnjöt en god lunch och sedan återstod bara bussturen tillbaka till Borgå där vi fick ta avsked av varandra, gamla och nyvunna vänner.

Nästa gång träffas vi döva seniorer i Åbo år 2019. Men före det ordnas De 30:e Dövas riksomfattande kultur dagar 26–27.5.2018 i Verkatehdas i Tavastehus. De dagarna är för döva i alla åldrar, både barn, ungdomar och vuxna.

Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström

Foto: Rolf Westerlund

På dövskolans gård, bland minnesmärken och äppelblom.

Päivi Liiti och Bernt "Kau" Kaustell delade ut nattvard.

Kyrkofest i Åbo

Den här våren har det hållits många stora sammankomster inom vår kyrka, också här i Finland. Vi har tillsammans med många andra firat att det i år har gått 500 år sedan Luther spikade upp sina teser och reformationen startade. Det är också 100 år sedan Finland blev ett självständigt land.

Finlandssvenska ekumeniska kyrkodagarna 2017 arrangerades 19–21 maj i Åbo av Domkapitlet i Borgå stift, Finska Missionssällskapet, Frikyrklig Samverkan, Åbo svenska församling och Kyrkans central för det svenska arbetet. Avsikten var att jag skulle ha åkt till Åbo, men istället blev det att följa med det fina TV-programmet hemma, för den kalla våren hade gjort mig ordentligt förkyld. Man kunde se den tal-

rika publiken också utanför domkyrkan och jag upptäckte flera grupper av döva som talade med varandra ute på gräsmattorna i det vackra vädret. Synd att inte kunna vara på plats, men det var fint att TV sände ett program som räckte hela en och en halv timme!

Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström

Översättningsarbetet har börjat igen!

För några veckor sedan kom jag in på arbetsplatsen på KCSA. Det kändes härligt att se mina gamla arbetskamrater. De tog emot mig och önskade mig varmt välkommen till arbetsplatsen.

Då började jag arbeta med att igen översätta några bibeltexter till finlandssvenskt teckenspråk. Det är ett kort projekt - sex månader – vilket betyder att jag bara jobbar en dag i veckan.

KCSA fick pengar från stiftelsen Hackman att stöda översättningsarbetet.

Resursgruppen diskuterade och beslöt att välja bibeltexter från högtider och några psalmer som ska översättas. Det finns för lite bibeltexter som har översatts till finlandssvenskt teckenspråk. Det behövs lite mer. Jag tar t.ex. advent, påsk, jul o.s.v. eftersom vi

vanligen brukar ha gudstjänster då. Det behövs bra översättningar till teckenspråk.

Jag satt som jag gjorde för länge sedan tillbaka på min gamla arbetsplats. Jag tar upp arbetsverktyg och ska köra igång med att börja översätta.

Samtidigt som arbetar och översätter tänker jag att behöver er förbön för att få visdom att översätta rätt till finlandssvenskt teckenspråk. De ska användas av er i ert vardagsliv så ni kan lyssna på Guds ord på teckenspråk.

Text: Janne Kankkonen

Påskgudstjänster hölls i Vasa och Esbo

Foto: Olof Ahlskog & Maria Lindberg

Gudstjänst i Vasa 11.4.

Annika Töpio tecknar en psalm på gudstjänsten i Esbo 16.4. Janne Rissanen vid altaret.

Dubai – störst, högst och häftigast

I november 2016 reste jag och min fru Sisko tillsammans med 16 personer från svenska Österbotten till emiratet Dubai. Vi var där på en semestervecka. Det var varmt, över 27°C. Vi fick se ganska mycket av den stora staden Dubai. Flygresan tog 6 timmar från Helsingfors till Dubai.

Historia och fakta om Dubai:

År 1833 kom det 500 personer hit till ett litet fiskeläge i Dubai och började bygga upp samhället. Det har utvecklats till en av världens häftigaste städer med höga ”skyskrapor” = stora byggnader. Bara för att landet, Förenade Arabemiraten, ville vara störst, högst och häftigast i hela världen och för att locka miljontals turister dit. Idag bor det 2,6 miljoner människor i Dubai, men emiraterna är bara 10% och resten är utlänningar. Dubai lever på turism och idag kommer det 10 miljoner turister per år hit till Dubai. De bygger och bygger nya vägar och mera hotell och skyskrapor. De bygger också världens största flygplats, för att deras målsättning är att de år 2020 ska locka 20 miljoner turister per år till Dubai. Trafiken är hemsk. Det finns över 6 filer på motorvägen och många bilar, som kör som galna.

De har också byggt världens högsta torn ”Burj Khalifa” som har över 160 våningar. Vi fick åka dit upp med hiss, det tog 45 sekunder att åka från våning noll till våning 130.

Moskén:

En dag förde bussen oss 70 km från Dubai till grann-emiratet Abu Dhabi, huvudstad i Förenade Arabemiraten, för att vi skulle se en av världens 8 största moskéer: ”Sheikh Zayed Grand Mosque”, som stod klar år 2007. Det är imponerande och faktiskt byggd som en turistattraktion för icke muslimer, men fungerar som en traditionell böneplats. Det ryms över 40 000 personer inne i böneplatsen. Säkerhets- och klädkontrollen var sträng och hård. Kvinnorna fick inte ha genomskinliga sommarklänningar eller korta byxor, så vår hotellguide måste gå in i en affär för att köpa 2 st svarta ”abaya-kläder” åt kvinnorna i vårt resesällskap. Kvinnorna måste ha duk över huvudet och långa ärmar och antingen långbyxor eller lång mörk klänning. Man fick inte heller ta med frukt, makeup, småspeglar eller vattenflaskor in i moskén.

Moskén är verkligen fantastisk med alla påkostade

Olof, Sisko och världens högsta torn, Burj Khalifa.

Moskén är en av världens största.

inredningsdetaljer, t.ex. några jättestora kristallkronor och världens största handknutna persiska matta. Stämningen inne i den vackra kritvita moskén är lugn och fridfull, trots att det kommer över 3 miljoner turister per år till moskén.

Text & foto Olof Ahlskog

Familjenytt

Avlidna

Voitto Paavali Pasma

f. 22.11.1941, Kolari

d. 14.5.2017, Kolari

Kirsti Annikki Suomela

f. 5.11.1927, Säkylä

d. 11.5.2017, Uleåborg

Teckenspråkigt läger för alla åldrar! Välkommen!

När? 20–22.10.2017

Var? Nilsasgården, Nilsasvägen 60, Sibbo.

Vad? Vi har roligt tillsammans, diskuterar tro, sysslar med konst, badar bastu osv.

Tema: Jesus, känner du honom bra?

Pris: vuxna 80 € vuxen, barn 2-18 år: 50€.

(i priset ingår övernattning och alla måltider)

Om du bara vill vara med en dag eller

övernatta hemma är priset: 35€/ person.

Om priset känns dyrt: Vänd dig till din hemförsamling. Den kan hjälpa till ekonomiskt.

Anmälning senast **29.9** till Maria Lindberg mobil. 050-3427129, maria.lindberg@evl.fi
Meddela om matallergi eller diet!

Preliminärt program

(Barnen har eget program med Seija Einola.)

Fredag

kl 18 Vi samlas på Nilsasgården

stadigt kvällsmål

Kvällsprogram

Andakt

Lördag

kl 8 Morgonmål

kl 9 Morgonandakt

kl 9.15 Känner du Jesus? Diskussion tillsammans med Janne Kankkonen.

kl 11 Lunch

Tid för vila, promenader osv.

kl 12.30 Diskussioner kring temat Känner du Jesus?

kl 14 Eftermiddagskaffe

kl 15 Konststund med Oscar Lönnholm

kl 17 Middag

kl 18 Lekar, bibelfrågesport osv. Maria + Seija?

Möjlighet att gå i bastu

kl 20.30 Kvällsté

Aftonandakt

Söndag

kl 8 Morgonmål

kl 10 Teckenspråkig gudstjänst

kl 11 Lunch

Kort samling

Hemfärd

Kyrklig information

Händelsekalender

22.8

kl. 17.30 Teckenspråkig gudstjänst i Jakobstad, lilla kapellet i församlingscentret.

Sinä olet tärkeä – Du är viktig

De Dövas Missions temaveckoslut

9–10.9. 2017 (lördag kl. 10–söndag kl. 14)

Jyväskylän kristillinen opisto, Sulkulantie 28

Övernattning: 40 €/person i dubbelrum, 70 €/person i enkelrum

Måltider: 38 €/person för hela veckoslutet. Meddela om allergier!

Anmälning: senast **31.7** till dövdiakonissa Päivi Lehtinen

paivi.lehtinen@evl.fi

tel. 050-5497012

Välkommen!

Maria Lindbergs arbetstider
som dövpräst (KCSA)

24.7–30.7

14.8–27.8

Information om gudstjänster och
annat program finns också på text-tv
s. 797/8-11

(och 558/34 på finska).

LIVS

– ett utbildningsprojekt i finlandssvenskt teckenspråk

För tillfället pågår ett utbildningsprojekt kallad LIVS (Lev i vårt språk) vid Humanistiska yrkeshögskolan Humak i Helsingfors.

Syftet med LIVS-projektet är att revitalisera det utrotningshotade finlandssvenska teckenspråket och på lång sikt är målet att starta en tolkutbildning i finlandssvenskt teckenspråk. LIVS-projektet sker under åren 2016–2017 och har 14 deltagare.

LIVS-utbildningen består av 30 studiepoäng, som är indelade i sex moduler. En modul fokuserar på det finlandssvenska dövsamfundet, en annan på det finlandssvenska teckenspråket, en tredje på lingvistik (språkvetenskap) och språkforskning, en fjärde på tolkning och översättning, en femte på undervisning i teckenspråk och en sjätte fokuserar på fördjupning i någon av de tidigare nämnda modulerna (den studerande väljer själv ämne) och ett slutarbete som

presenteras på ett seminarium i september. Den här utbildningen leder inte till någon officiell yrkeskvalifikation men de studerande får istället större kännedom om det finlandssvenska teckenspråket och kunskap i pedagogik och översättningsvetenskap.

Jag själv deltar också i den här utbildningen i finlandssvenskt teckenspråk och jag tycker det har varit intressant! Jag har fått lära mig mycket om bland annat den finlandssvenska dövulturen och om det finlandssvenska teckenspråket. Troligtvis kommer de kunskaper jag fått genom utbildningen vara till stor nytta i framtiden på många olika sätt.

Seminariet ordnas 1.9.2017 kl. 9–16 vid Ljusa Huset i Helsingfors.

Text: Elin Westerlund

Lev i vårt språk-projektets slutseminarium

”Skulle du låta ditt modersmål dö? Nej, inte vi heller!”

Fredagen den 1 september 2017 kl. 9–16

Ljusa huset, Helsingfors

Om arbetet med att stärka det finlandssvenska teckenspråket.
Studerande presenterar sina slutarbeten.

Fritt inträde.
Alla intresserade är hjärtligt välkomna!

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:

KCSA / Maria Lindberg

PB 210

00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Sommarhälsning (PSB 536:2)

500 ÅR SEN LUTHERS 95 TESER

A black and white photograph of a hand holding a quill pen, writing on a piece of parchment or paper that is unrolled on a wooden surface. The parchment has some stains and texture.

21. Därför har de avlatspredikanter fel som säger att människan blir fri och löst från alla straff genom påvens avlater.

27. De som säger att själen flyger ut (ur skärselden) i samma ögonblick som pengarna klingar i bössan, förkunnar människoläror.

36. Varje kristen, som verkligen ångrar sig, har rätt till full befrielse från straff och skuld även utan avlatsbrev.